

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

обвързаната със закупуване на вестник възможност за участие в игра с награда представлява ли нелоялна търговска практика по смисъла на член 5, параграф 2 от директивата за нелоялните търговски практики само поради факта че поне за част от съответните потребители тази възможност за участие се явява наистина не единственото, но със сигурност решаващото съображение за закупуването на вестника?

(¹) ОВ L 149, стр. 22, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgerichts München (Германия) на 11 декември 2008 г. — British American Tobacco (Германия) GmbH gegen Hauptzollamt Schweinfurt

(Дело C-550/08)

(2009/C 69/34)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht München

Страни в главното производство

Ищец: British American Tobacco (Германия) GmbH

Ответник: Hauptzollamt Schweinfurt

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 5, параграф 2, първа алинея, първо тире от Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти (¹) да се тълкува в смисъл, че необщиности продукти, които подлежат на облагане с акциз и са поставени в режим на активно усъвършенстване по смисъла на член 84, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 (Митническият кодекс), се считат за поставени в режим на отложено плащане дори ако са произведени едва след вноса на продукти, неподлежащи на облагане с акциз и от тези продукти, поставени в режим на активно усъвършенстване, така че съгласно съображение 15 на Директива 92/12/ЕИО при изпращането им не би следвало да се използва придружителния документ, посочен в член 18, параграф 1 от Директива 92/12/ЕИО?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 15, параграф 4 от Директива 92/12/ЕИО да се тълкува в смисъл, че доказателство за това, че получателят е приел доставката на продуктите може да бъде осигурено по начин, различен от предвидения в член 18 от Директива 92/12/ЕИО придружителен документ?

(¹) ОВ 1992 г., L 76, стр. 1. ОВ L 76, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 129.

Жалба, подадена на 16 декември 2008 г. от Powerserv Personalservice GmbH, известно преди това като Manpower Personalservice GmbH, срещу Решение на Първоинстанционния съд (пети състав), постановено на 15 октомври 2008 г. по дело T-405/05, Powerserv Personalservice GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

(Дело C-553/08 P)

(2009/C 69/35)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Powerserv Personalservice GmbH, известно преди това като Manpower Personalservice GmbH (представител: V. Kuchar, Rechtsanwältin)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), Manpower Inc.

Искания на жалбоподателя

- да отмени обжалваното Решение на Първоинстанционния съд от 15 октомври 2008 г. по дело T-405/05 и да обяви за недействителна марка на Общността 76059 за всички описани от нея стоки и услуги;
- да отмени обжалваното Решение на Първоинстанционния съд от 15 октомври 2008 г. по дело T-405/05, доколкото то се отнася до липсата на предоставени доказателства за изискуемия отличителен характер на марка на Общността 76059 и да върне преписката за ново разглеждане;
- във всяка от хипотезите, да осъди СХВП и притежателя на марката на Общността да понесат направените от тях съдебни разноски, както и да понесат направените от жалбоподателя разходи в производството пред апелативния състав на СХВП и съдебни разноски в производствата пред Първоинстанционния съд и на Съда.